

การวิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการเพื่อศึกษาลักษณะเมืองน่าอยู่ตามความคิดเห็นของชุมชน เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน และเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ “ชุมชนวัดเกต” ซึ่งเป็นชุมชนหนึ่งของเทศบาลนครเชียงใหม่ และได้รับคัดเลือกให้เป็นชุมชนน่าอยู่ ตามโครงการเชียงใหม่เมืองน่าอยู่

วิธีการวิจัยได้ทำการรวบรวมความคิดเห็นจากสมาชิกในชุมชน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 250 ราย การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 32 ราย รวมถึงการศึกษาจากข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสำรวจพื้นที่ชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยในชุมชนวัดเกตมานานกว่า 20 ปี ส่วนหนึ่งได้รับมรดกตกทอดมาจากบิดาและมารดา และไม่ได้คิดจะย้ายไปอยู่ในภูมิลำเนา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้างหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน

โดยนัยแห่ง “เมืองน่าอยู่” ไม่ว่าจะเป็เมืองน่าอยู่หรือชุมชนน่าอยู่ก็ตาม ไม่ควรจะมีปัญหาด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน หรือด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน แต่ในชุมชนวัดเกตยังมีปัญหาสิ่งแวดล้อมอีกหลายอย่าง ดังนั้นการพัฒนาจึงต้องอาศัยความร่วมมือกันระหว่างคนในชุมชนเข้ามาช่วยกันแก้ปัญหา สำหรับการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนในชุมชนวัดเกตนั้น ได้ดำเนินการใน 4 รูปแบบคือ การช่วยเหลือตนเอง การอาศัยความร่วมมือระหว่างประชาชนในชุมชน อาศัยองค์กรต่างๆ ที่อยู่ในชุมชนเข้ามาช่วยเหลือ และประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือจากองค์กรภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการเชิงองค์รวม ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่จะเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาบนฐานของชุมชนเพื่อให้ก้าวไปสู่การมีเครือข่ายทางสังคมที่ดี

ABSTRACT

197826

The goals of this research are threefold: first, to examine the characteristics of the "Livable City" (*Chiang Mai Mmuang Na Yu*) following the opinion of the community; second, to examine the situation of and problems faced by the community environment; and third, to examine the cooperation and participation, as well as the conditions that support such participation, in the management of the community environment. The study area is the "Wat Ket community," one community within the Chiang Mai municipality selected as a "livable community" according to the "*Chiang Mai Livable City*" project.

The research method consists of collecting the opinions of community members through 250 questionnaires, 32 in-depth interviews, as well as additional document research and literature review. The analysis of the data will employ statistical methods, including percentage, arithmetic mean and standard deviation.

The results of this study show that most respondents have lived in the Wat Ket community longer than 20 years. Some have inherited their land from their parents, and most have never thought of moving elsewhere. They are aged between 51 and 60 years old, with a college-level education (B.A.). Their household income, derived from work-for-hire or regular employment is estimated as not exceeding 10,000 baht per month.

A "Livable City," whether referring to a livable community or city, should not have problems of public infrastructure or public safety. However, Wat Ket community has several environmental problems. Therefore, development should incorporate the participation and cooperation of the local community in correcting these problems. The management of the community environment around Wat Ket should proceed in four ways: 1) solving problems themselves, 2) cooperating with various each other in the community, 3) cooperating with organizations within the community, and 4) coordinating with outside organizations. These four approaches are consistent with the idea of <urban planning?>, and requires coordination between the government, public organizations, and the public, which should come together to support the development of the community and to promote a healthy social network.